ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ. 2773

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀν. ἡλ. ὥρα 6 λ. 15.—Δύσ. 6 λ. 20
Φωτιά Ἱερομ., Μαρτίνου μάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 27.4, ἐλαχ. 18.1. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.2.

ΕΛΛΗΝΙΚΗς ΓΡΑΦΙΚΗς ΕΚΘΕΣΕΩς 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ 15

ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΑΝΙΑΤΟΣ

Ὁλόκληρος ὁ ἀντιπολιτευόμενος Τύπος ἐξίστατο φρενῶν χθὲς διότι ὁ κ. πρωθυπουργός, πείσμων ἐν τῇ ἀδιαλλαξίᾳ του — ὅπως ἐχαρακτηρίζετο — ἀπέκρουσεν, ἢ μᾶλλον δὲν συνεζήτησε κάν, τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἔθετεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν πρὸς τὸν κ. Δεληγιάννην ἐπιστολήν του ἐκ τοῦ Κωττερέ, διὰ τὴν ἄρσιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀποχῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλότητα. Καί, ἀντιθέτως, αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες ἐξελύοντο εἰς ἐκστατικὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν συγκαταβατικὴν γενναιοψυχίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος τόσον ὀλίγα πράγματα ἐζήτει καὶ τόσον ἐδεικνύετο παραχωρητικός.

Θὰ κάμωμεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον Τύπον τὴν τιμὴν τοῦ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἐκπλήξεώς των διότι ἡ κυβέρνησις δὲν ἔσπευσε νὰ δεχθῇ εὐγνωμόνως τοὺς ὅρους τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κωττερέ. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ παθολογικὴ καὶ ἀνίατος — ὅπως, τοὐλάχιστον, φαίνεται ἕως τώρα — νοοτροπία εἶνε ἡ βάσις ὅλης αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας, τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνωμαλίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁλοκλήρου.

Τὸ ἐγράψαμεν καὶ χθές: ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῇ νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος ἀπὸ ἄλλους, πλὴν αὐτοῦ. Εἶχε κάποτε ὁρκισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἐφεστίους θεοὺς του ὅτι ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως. Πῶς, ὅμως, νὰ ἡσυχάσῃ ὁ πολυπράγμων καὶ ἀνωμάλως ἀνήσυχος χαρακτὴρ του μακρὰν τῆς ἐξουσίας, μακρὰν τῆς καθημερινῆς παρασκηνιακῆς πολιτικῆς μαγειρικῆς, χωρὶς ἔριδας καὶ ἀντιμαχίας μὲ φίλους καὶ ἀντιπάλους, χωρὶς τὰς δυνατότητας κινηματικῶν παρεμβολῶν ἔστιν ὅτε, διὰ νὰ ζωηρεύῃ ἡ ἀνήσυχος πολιτικὴ κίνησις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρέπει ἐξ ἰδιοσυγκρασίας; Ἔπειτα, ὁ ἐγωκεντρισμός του εἶνε τυραννικὸς δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον. Τὸν ἐξωθεῖ εἰς τὸ νὰ σπεύδῃ πρὸς τὴν μονοκρατορικὴν καὶ συγκεντρωτικωτάτην ἐξουσίαν. Τὸ νὰ εὑρίσκεται, μάλιστα, ἑκτὸς αὐτῆς τοῦ φαίνεται, ἐν πάσῃ καλῇ πίστει καὶ εἰλικρινείᾳ, ὡς κᾶτι τὸ ἀφύσικον, τὸ ἀσυγχώρητον, τὸ ἀντίνομον· διὰ τοῦτο ἐχθαίρει, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας του, τὸν λαὸν ὁσάκις τὸν ἀποπέμπῃ τῆς ἀρχῆς, χρώμενος τοῦ κυριαρχικοῦ του δικαιώματος. Θεωρεῖ τοῦτο ὡς ἀδίκημα εἰς βάρος του καί, ὡς ἐκ τούτου, εὑρίσκει πολὺ νόμιμον καὶ εὐεξήγητον τὸ νὰ ἐξεγείρεται, ἐπὶ παραδείγματι, εἰς οἱοσδήποτε Πλαστῆρας διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τάξιν τὸν ἐξοκείλαντα καὶ δειχθέντα ἀνευλαβῆ ἔναντι αὐτοῦ λαόν. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, μὲ ἀπόλυτον καλὴν πίστιν καὶ φρονῶν ὅτι νομιμοφρονέστατα ἐνεργεῖ, πλέκει τὸν παγηγυρικὸν τοῦ ἀρχικινηματίου ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ χαρακτηρίζει ὡς ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἐξωφρενικὸν τὸ μέτρον τῆς κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀπομακρυνθοῦν τοῦ στρατεύματος οἱ προσχωρήσαντες εἰς τὸ κίνημα ἀξιωματικοί.

Μὲ τὴν νοοτροπίαν αὐτὴν ἐμπεποτισμένος, εἰς αὐτὴν ζῶν καὶ κινούμενος καὶ αἰσθανόμενος τὴν ὀντότητά του, ὁ κ. Βενιζέλος θεωρεῖ τὴν Ἑλλάδα κομματικόν του φέουδον ἀναπαλλοτρίωτον καὶ τοὺς ἑκάστοτε ἄλλους κυβερνῶντας ὡς σφετεριστὰς ἰδικῆς του ἰδιοκτησίας. Καὶ ἡ νοοτροπία αὐτὴ ἐξηγεῖ τοὺς αὐθάδεις ὅρους, τοὺς διατυπωθέντας εἰς τὴν ἐκ Κωττερὲ ἐπιστολήν. Συγκατατίθεται ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἀνεχθῇ τὸν κ. Τσαλδάρην εἰς τὴν ἀρχὴν ἐὰν ἐκκαθαρίσῃ τὰ διωκτικὰ σώματα ὡς ὁ κ. Βενιζέλος βούλεται καὶ ἐννοεῖ. Συγκατανεύει νὰ τὸν ἀνεχθῇ ἐὰν ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ τοὺς φίλους του ἀξιωματικούς, τὸ ὁποῖον τὸν ἐξοργίζει μέχρις ἀλλοφροσύνης. Νὰ τὸν ἀνεχθῇ, ὅμως, προσωρινῶς, ἕως ὅτου κρίνῃ ὅτι ἐφθάρη πλέον εἰς βαθμὸν ἀρκετόν. Καὶ τότε τοῦ κάμνει τὴν χάριν νὰ τὸν ἀνατρέψῃ, ἀφοῦ τοῦ ὑποσχεθῇ ὅτι τὰς ἐκλογὰς θὰ διενεργήσῃ κυβέρνησις τῆς ἰδικῆς του — τοῦ κ. Βενιζέλου— ἐμπιστοσύνης, μὲ τὸ ἀναλογικόν, ἄν ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἑνόμιζεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο θὰ τὸν συνέφερεν. Ἄλλως — ἡ χώρα θὰ αἱματοκυλισθῇ!

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἐθελόδουλοι ἢ πονηροὶ πολιτικοὶ κερδοσκόποι ποὺ τὸν περιστοιχίζουν καὶ τὸν ἀκολουθοῦν, θὰ ἐξεπλήσσοντο πολὺ ἐὰν τοὺς ἠρώτα κανείς:

— Ἀλλὰ τί εἶσθε, τέλος πάντων, σεῖς ποὺ διαθέτετε τὰ τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὅπως σᾶς ἀρέσῃ καὶ σᾶς συμφέρει; Ποῖος σᾶς παρεχώρησε δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ; Δὲν κατανοεῖτε τὸ γελοῖον τῆς θέσεώς σας, ὅταν, μειονοψηφοῦσα ἀντιπολίτευσις, ἀποδοκιμασθέντες πρό τινος μόλις διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου, ἀναλαμβάνετε τὴν διάλεκτον τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ κυριάρχου; Καί, πρὸ πάντων, δὲν αἰσθάνεσθε τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν τοῦ νὰ ὁμιλῆτε περὶ ἐπαναστάσεως τοῦ λαοῦ καὶ αἱματοκυλίσματος τῆς χώρας διότι θὰ φύγουν ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ δύο ἢ τρεῖς δεκάδες ἀξιωματικῶν κινηματιῶν; Καὶ τίνος λαοῦ, εἰς τὸ τέλος, τὰς διαθέσεις καὶ τὰς θελήσεις ἑρμηνεύετε; Μήπως ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἑνν Μαρτίου ἐδίδαξε τὸν «ἥρωά» σας πόσον εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ τολμᾷ κανεὶς νὰ ἐγερθῇ κατὰ τῆς θελήσεώς του;

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἔξαλλος αὐτὴ νοοτροπία ἐξωθῇ κάποτε — ὅπως εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν — πρὸς τὸ γελοῖον, καθιστᾷ, ἐν τούτοις, ἀταίαν ἀπώλειαν χρόνου τὴν συζήτησιν μετ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πάσχουν ἐξ αὐτῆς. Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐκλύθη, μὲ πᾶσαν διαλλακτικότητα, μὲ πᾶσαν εἰλικρίνειαν, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὴν χώραν καθήκοντός της. Ἐάν, ἀντὶ τούτου, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶδεν ἔκπληκτος τὴν διαβόητον ἐκείνην ἐκ Κωττερὲ ἐπιστολήν, ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀς αἰτιᾶται ἑαυτὴν ἄν ὁ λαὸς αὐτὸς συνάγῃ εἰς βάρος της τὰ μόνα λογικῶς δυνατὰ συμπεράσματα, ἀντιπαρερχόμενος αὐτήν, ἐφ' ὅσον ἐμμένῃ εἰς τὴν ὀλεθρίαν αὐτὴν νοοτροπίαν.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὸ τσαροῦχι

Δὲν ἐξέλιπον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μόνον οἱ ἰδιόρρυθμοι τύποι τῶν δρόμων, ὅπως ἔγραφα προχθές, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν νοσταλγίαν ποὺ κατέλαβε τὸν καιρὸν αὐτὸν τοὺς συμπολίτας μου μὲ τὸ τραγούδι τοῦ Μπαρμπαγιάννη τοῦ κανατᾶ. Ὁ ἐκλεκτὸς δικηγόρος καὶ παλαιός μου συνάδελφος κ. Λυμπέρης Κωστόπουλος, δι' ἐπιστολῆς του, μοῦ ὑπενθυμίζει, ὅτι ἡ ἐποχή μας ἔχασε μαζὶ μὲ τοὺς κοινωνικοὺς τύπους ποὺ ἀνέφερα, καὶ τοὺς τύπους τῆς πολιτικῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον ἐνδιαφέροντες. Πράγματι. Ποῦ εἶνε σήμερον οἱ ἔμπιστοι τῶν κομμάτων, οἱ ὀργανωταὶ τῶν διαδηλώσεων, οἱ κράχται τῆς Βουλῆς, τὰ πρωτοπαλλήκαρα τῶν Ἀτλιαρχῶν, ἕνας κόσμος τούτέστιν ὁλόκληρος, ὁ ὁποῖος τόσην ἔδιδε ζωὴν καὶ χρῶμα, ἀκόμη καὶ γλέντι, εἰς τὴν πολυθόρυβον πόλιν τῆς Παλλάδος; Ἂς τοὺς ἐνθυμηθοῦμε ἕναν-ἕναν. Ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων ὁ ἀλησμόνητος Τσελεπίτσαρης. Ἦταν ἕνας ὑπερύψηλος γίγας, μὲ φουστανέλλες μακρυὲς καὶ μὲ φέρμελη. Τὰ μισὰ λόγια του τὰ ἔλεγε ἑλληνικὰ καὶ τὰ μισὰ ἀρβανίτικα, εἶχε χονδρὴν καὶ βραχνὴν φωνὴν, τὸ δὲ παχὺ μουστάκι του τὸν παρουσίαζεν ὡς ἀγριάνθρωπον, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ παίξῃ καὶ νὰ ἀστειευθῇ. Ἦταν μολαταῦτα ἀγαθὸς καὶ ἄκακος, ὡς ἀρνίον, τὸ δὲ Δηλιγιαννικὸν κόμμα τὸν εἶχε μόνιμον σημαιοφόρον τῶν διαδηλώσεών του. Ὅταν παρίστατο ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ θουρβώδης παρέλασις τῶν Κορδονιῶν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ὁ Τσελεπίτσαρης ἔπρεπε πρῶτος νὰ εἰδοποιηθῇ. Θὰ προηγεῖτο τῆς διαδηλώσεως, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας, ἀντὶ σημαίας, τὴν ὀζώδη μαγκούραν του, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας θὰ ὑπῆρχεν ἕνα παλκοτσάρουχο, σύμβολον τῆς λαϊκῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα. Νὰ ἐγίνετο διαδήλωσις τοῦ Κορδονίου, χωρὶς τὸν Τσελεπίτσαρην καὶ τὸ τσαροῦχι; Θὰ ἀπετύγχανεν ἀσφαλῶς. Ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Δηλιγιάννης τὸν ἐθεώρει ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς στύλους τοῦ κόμματός του, ὅταν δὲ συνέβαινε νὰ ἀσθενήσῃ, ἐκινητοποίει πρὸς θεραπείαν του αὐτὸν τὸν ἀείμνηστον ἀδελφόν του Κωνσταντίνον, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁλόκληρος δὲ ἡ οἰκία τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος περιήρχετο εἰς ἀγωνίαν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Ὁ Τσελεπίτσαρης ἄρρωστος;

—Προσοχὴ νὰ μὴν τὸ μάθῃ ὁ Πρόεδρος, διότι δὲν ἀντέχει εἰς μεγάλας συγκινήσεις!

Ἤρχετο, κατόπιν ἀπὸ τὸν Τσελεπίτσαρην, ὁ Γεώργιος Τσοκάνης, ὁ πρό τινων μηνῶν ἀποθανὼν εἰς κάποιο χωριὸ τῶν Θηβῶν, γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα Καμπούρης. Ἄλλος αὐτὸς στυλοβάτης τοῦ Κορδονίου. Οἱ βουλευταὶ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γνωρίζουν τὰς ἰδιαιτέρας σκέψεις τοῦ ἀρχηγοῦ των Δηλιγιάννη. Ὁ Καμπούρης ὅμως τὶς ἐγνώριζε ὅλες. Ποῖοι θὰ ἐγίνοντο ὑπουργοί, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κόμματος εἰς τὰς ἐκλογάς, ποῖοι θὰ κατελάμβανον τὰς πρεσβευτικὰς θέσεις, ποῖοι θὰ διωρίζοντο Νομάρχαι, ποῖοι Γενικοὶ Γραμματεῖς εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ ποῖοι διευθυνταὶ Ἀσυνομίας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ὅλα ἦσαν μυστικὰ κρυμμένα μέσα εἰς τὴν καμπούραν τοῦ σπιθαμαίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, ὅταν εἰσήρχετο εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου, δὲν ἐπρόφθανε νὰ ἀκούῃ προσκλήσεις ἐπιμόνους ἀπὸ τὰ διάφορα τραπεζάκια:

—Γεώργη, ἐδῶ! Ἔλα, σὲ περιμένουμε.

—Γιατί ἄργησες, ἀδερφέ. Κάθησε νὰ μᾶς πῇς τὰ νέα.

—Τί σκέπτεται ὁ Πρόεδρος;

—Πάρε καφὲ, γλυκὸ, τσοκολάτα μὲ κύφελ, ὅ,τι προτιμᾷς τέλος πάντων, ἀλλὰ λέγε μας!

Ὁ Τσοκάνης ἐξέλεγε μίαν παρέαν καὶ ἐκάθητο πλησίον της. Ἦσαν ὅλοι βουλευταί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί, κάθε εἶδος ἐπισημότητος, φιλικῶς διακειμένης πρὸς τὸν κόμμα. Ὁ Καμπούρης ὅμως θὰ τοὺς διεφώτιζε περὶ τῶν συμβαινόντων. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο πονηρότατος. Μιλοῦσε ὅπως ἡ Πυθία. Τὰ ἔλεγε διφορούμενα. Δὲν ἔπρεπε νὰ βλάψῃ τὸ κόμμα μὲ δυσαρέστους ἀνακοινώσεις. Ἔβρισκε λοιπὸν τὸν τρόπον νὰ εὐχαριστῇ ὅλους, ὅσοι ἀνέμενον ὑπουργεῖα καὶ ὅσοι ἤλπιζαν διορισμὸν Νομάρχου, χωρὶς καμμίαν θετικὴν ἀνακοίνωσιν:

—Κι' ἂν δὲν πάρῃ σᾶς, κὺρ Στάθη, στὸ ὑπουργεῖο, ποιὸν θὰ πάρῃ;

—Μὰ τὸν ἄκουσες νὰ τὸ λέῃ μὲ τὸ στόμα του;

—Ἐ! Πολλὰ γυρεύεις, κὺρ Στάθη. Ἂς ἔλθουμε πρῶτα στὰ πράγματα καὶ βλέπουμε!...

Ἔπειτα εἴχαμε τὰ πρωτοπαλλήκαρα. Ὁ Φιλώτας, ὁ Καλάμης, ὁ Ἄσωτος, ὁ Καράγιαννης, πόσαι καὶ πόσαι ἄλλαι ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι τῆς πολιτικῆς! Ἦτο δυνατὸν νὰ ὀργανωθῇ διαδήλωσις, ἐὰν δὲν ἐξησφαλίζετο ἡ σύμπραξις τοῦ Φιλώτα; Ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ κανεὶς Ἀττικάρχης, ἐὰν δὲν εἶχε μαζί του τοὐλάχιστον ἕναν Καλάμην; Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἔρριχνε τὴν ἀπαραίτητη κουμπουριὰ κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν, καὶ ποῖος θὰ συνεκράτει τοὺς διαδηλωτὰς, ὅταν οἱ ἀντίπαλοι θὰ ἀπεπειρώντο νὰ τοὺς διαλύσουν;

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι τῆς πολιτικῆς ἐξηφανίσθησαν πλέον εἰς τὴν ἐποχήν μας. Ἡ Ἀθήνα τοιουτοτρόπως ἔγινε μία νεόβραστη πόλις. Νοσταλγοῦσα τὴν παλαιάν της πρὸ τεσσαρακονταετίας μορφὴν, ἐπανέφερεν ἤδη τὸ τραγοῦδι τοῦ Μπαρμπαγιάννη τοῦ κανατᾶ. Εἶνε ἐκτάκτως λυπηρὸν, διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ καὶ τὸ τσαροῦχι τοῦ Τσελεπίτσαρη. Θὰ ἦταν τόσο χρήσιμον ὡς σύμβολον γιὰ μερικοὺς πολιτικοὺς, ποὺ τρέχουν ἀπὸ τὸ ἕνα κόμμα εἰς τὸ ἄλλο, μὲ τὴν σβελτσύνη τσαρουχοφορούντος παλαιοῦ κατσικοκλέφτη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Γύρω ἀπὸ τὸν ἀφοπλισμὸν

Αἱ συνομιλίαι τῶν Παρισίων

Αἱ διάφοροι ἀπόψεις

Ἐπάνοδος ἀπὸ τὰς θερινὰς διακοπάς: Τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του τὴν ἑβδομάδα ταύτην καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίζει καὶ ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Κ.Τ.Ε. Αὐτὴ αὕτη ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἡ ὁποία ἐνομίζετο ἀναβληθεῖσα ἐπ' ἀόριστον, θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου τὸν Ὀκτώβριον. Ὅλαι αὐταὶ αἱ διεθνεῖς συγκεντρώσεις, διὰ ν' ἀποβοῦν γόνιμοι, πρέπει νὰ προετοιμασθοῦν. Καὶ εἰς τὴν προετοιμασίαν ταύτην ἀποβλέπουν αἱ συνομιλίαι τῶν Παρισίων ὅπου μετέβη, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἔντεν. Αἱ συνομιλίαι ἀφοροῦν κυρίως τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, μετὰ τὸν κ. Ἔντεν, συζητεῖ ἤδη μετὰ τῶν Γάλλων κυβερνητῶν καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀμερικῆς κ. Νόρμαν Ντέϊβις. Εἰς τὰς ἰδίας τέλος συνομιλίας μετέχει καὶ ἡ Ἰταλία διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀντιπροσώπου της.

Τὸ περὶ ἀφοπλισμοῦ σχέδιον τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Μακτόναλντ ἔγινεν, ὡς γνωστόν, δεκτὸν κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὰ πλεῖστα τῶν κρατῶν. Ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία ἀπεδέχθησαν τὴν ἰδέαν ἑνὸς περιορισμοῦ, ἀρκετὰ αἰσθητοῦ, τῶν στρατιωτικῶν των δυνάμεων καὶ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὡρισμένων τροποποιήσεων καὶ λεπτομερειακῶν ἀναπροσαρμογῶν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου. Ἀλλὰ τὸ κύριον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον στρέφονται αἱ τωριναὶ συνομιλίαι τῶν Παρισίων δὲν εἶνε ἡ μείωσις ἢ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν: εἶνε ὁ ἔλεγχος αὐτῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὑπάρχουν δύο ἀντιτιθέμεναι ἀπόψεις: ἀφ' ἑνὸς μὲν, τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων της, ὡς καὶ τῆς πλειονότητος τῶν μικρῶν κρατῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, χωρὶς αἱ ἀπόψεις τῶν τριῶν τελευταίων τούτων νὰ εἶνε ἐντελῶς ὅμοιαι.

Τὸ σχέδιον Μακντόναλντ καθορίζει, ἐπίσης, τὸ ζήτημα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐξοπλισμῶν. Ἀλλ' ὁ ἔλεγχος αὐτὸς δὲν εἶνε οὔτε μόνιμος, οὔτε αὐτόματος. Θὰ ἐπραγματοποιεῖτο μόνον εἰς ὡρισμένας εἰδικὰς περιπτώσεις. Ἐάν π. χ. μία Δύναμις κατηγορεῖτο παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι συντηρεῖ στρατὸν ἀνώτερον ἀπὸ ἐκείνον ποὺ τῆς ἐπιτρέπουν αἱ συνθῆκαι, θὰ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἡ ἰδία τὸν ἔλεγχον, διὰ νὰ ἀποσείσῃ τὴν ἐναντίον της κατηγορίαν. Ἐπίσης, μία ἄλλη Δύναμις ἔχουσα ὡρισμένας ὑπονοίας ἢ φόβους ἀπὸ μέρους ἑνὸς γείτονός της, τοῦ ὁποίου θὰ ὑποπτεύετο τὴν καλὴν πίστιν, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν εἰδικῆς ἐρεύνης εἰς βάρος τοῦ γείτονός της ἐκείνου.

Ἐναντίον τῆς διαδικασίας ταύτης, ἡ Γαλλία διατυπώνει σοβαρὰς ἀντιρρήσεις. Ἡ αἴτησις ἐνεργείας μιᾶς τοιαύτης ἐρεύνης εἰς βάρος ἄλλου κράτους, λέγουν οἱ γαλλισουν καὶ ἐπιβάλλουν οἱ ὀπαδοί του εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς ἰδεολογίας αὐτῆς ποὺ κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ, ὄχι τόσον διότι εὑρέθη τὸ πρόσωπον, ὅσον διότι τὸ ὑπηγόρευσε μία ἀνάγκη, πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς, ὅταν ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία ἔπαυσε πλέον νὰ ἔχῃ μίαν ἱστορικὴν δικαιολογίαν καὶ ἀνεπτύσσοντο εἰς τοὺς κόλπους της αἱ διαλυτικαὶ τάσεις τῶν μειονοτήτων, αἱ ἀφυπνιζόμεναι δυνάμεις τῆς ἐθνικῆς ἀνεδημιουργίας. Τολμηροὶ ἐπαναστάται τοῦ περασμένου αἰῶνος δὲν ἐδίστασαν νὰ κηρύξουν ἐνωρὶς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ λάμποντος ἀκόμη Σουλτανικοῦ μεγαλείου, νὰ διακρίνουν ἐγκαίρως ὅτι ἡ λάμψις αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ ξένον χρυσὸν καὶ ὄχι ἀπὸ καταρθώματα ἀξιοπρόσεκτα. Μέσα εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην παρακμὴν, ἀποφασιστικοὶ ἰδεολόγοι, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ κινήματα τῆς Εὐρώπης, διετύπωσαν διὰ πρώτην φοράν τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἐθνικῆς ὁμοιογενείας ὡς στοιχεῖου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ τουρκικοῦ κράτους.

Ἕνα μέγα στρατόπεδον μαχητῶν ἐσχηματίσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ποὺ περιελάμβανε στοιχεῖα τῆς προοδευτικῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, δημοκρατικοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ συνταγματικοὺς μεταρρυθμιστὰς μιλιτὰν ποὺ ἐπεζήτουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἐναπομεῖναν κῦρος τοῦ Σουλτανάτου διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν ἐδαφῶν καὶ τὴν κατάκτησιν νέων καὶ ἄλλους ποὺ προέβλεπον καταστροφὴν ἂν ἡ ἐσωτερικὴ ἀνασυγκρότησις δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ μέτρων ριζικωτέρων καὶ τολμηροτέρων. Ἀπὸ τὸ στρατόπεδον αὐτὸ ἐσχηματίσθησαν αἱ φάλαγγες τῶν Νεοτούρκων, ἐκεῖ ἀνεπτύχθησαν τὰ στελέχη καὶ οἱ πρωτεργάται τῆς συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ 1909, εἰς τὴν δρᾶσιν του ὀφείλουν τὴν προσωπικὴν αἴγλην των οἱ σημερινοὶ ἡγέται τῆς κεμαλικῆς Τουρκίας. Τὸ δόγμα τῆς ἐθνικῆς αὐτοκυριαρχίας ἔγινε πλέον κτῆμα κοινὸν καὶ ἀπὸ ἁπλῆ θεωρία ἠσκεῖτο τώρα ὡς πολιτικὴ ἀπὸ σωρούμενα. Δὲν ἔπρεπε νὰ βλάψῃ τὸ κόμμα μὲ δυσαρέστους ἀνακοινώσεις. Ἔβρισκε λοιπὸν τὸν τρόπον νὰ εὐχαριστῇ ὅλους, ὅσοι ἀνέμενον ὑπουργεῖα καὶ ὅσοι ἤλπιζαν διορισμὸν Νομάρχου, χωρὶς καμμίαν θετικὴν ἀνακοίνωσιν:

—Κι' ἂν δὲν πάρῃ σᾶς, κὺρ Στάθη, στὸ ὑπουργεῖο, ποιὸν θὰ πάρῃ;

—Μὰ τὸν ἄκουσες νὰ τὸ λέῃ μὲ τὸ στόμα του;

—Ἐ! Πολλὰ γυρεύεις, κὺρ Στάθη. Ἂς ἔλθουμε πρῶτα στὰ πράγματα καὶ βλέπουμε!...

Ἔπειτα εἴχαμε τὰ πρωτοπαλλήκαρα. Ὁ Φιλώτας, ὁ Καλάμης, ὁ Ἄσωτος, ὁ Καράγιαννης, πόσαι καὶ πόσαι ἄλλαι ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι τῆς πολιτικῆς! Ἦτο δυνατὸν νὰ ὀργανωθῇ διαδήλωσις, ἐὰν δὲν ἐξησφαλίζετο ἡ σύμπραξις τοῦ Φιλώτα; Ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ κανεὶς Ἀττικάρχης, ἐὰν δὲν εἶχε μαζί του τοὐλάχιστον ἕναν Καλάμην; Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἔρριχνε τὴν ἀπαραίτητη κουμπουριὰ κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν, καὶ ποῖος θὰ συνεκράτει τοὺς διαδηλωτὰς, ὅταν οἱ ἀντίπαλοι θὰ ἀπεπειρώντο νὰ τοὺς διαλύσουν;

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι τῆς πολιτικῆς ἐξηφανίσθησαν πλέον εἰς τὴν ἐποχήν μας. Ἡ Ἀθήνα τοιουτοτρόπως ἔγινε μία νεόβραστη πόλις. Νοσταλγοῦσα τὴν παλαιάν της πρὸ τεσσαρακονταετίας μορφὴν, ἐπανέφερεν ἤδη τὸ τραγοῦδι τοῦ Μπαρμπαγιάννη τοῦ κανατᾶ. Εἶνε ἐκτάκτως λυπηρὸν, διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ καὶ τὸ τσαροῦχι τοῦ Τσελεπίτσαρη. Θὰ ἦταν τόσο χρήσιμον ὡς σύμβολον γιὰ μερικοὺς πολιτικοὺς, ποὺ τρέχουν ἀπὸ τὸ ἕνα κόμμα εἰς τὸ ἄλλο, μὲ τὴν σβελτσύνη τσαρουχοφορούντος παλαιοῦ κατσικοκλέφτη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ νέα Τουρκία

Πῶς διεμορφώθη καὶ πῶς κατίσχυσεν ὁ Κεμαλισμὸς

Ἰδεολογία καὶ πρακτική

Β'.

ΑΓΚΥΡΑ, Σεπτέμβριος. [Τοῦ ἀπεσταλμένου μας]. — Ὁ κεμαλισμὸς ἔκαμε τὸν νεώτερον Τοῦρκον ἄνθρωπον δράσεως. Ἀπέσπασε τὴν προσοχήν του ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν προσήλωσεν εἰς τὴν γῆν. Ἀντὶ τῆς ἀμφιβόλου μελλοντικῆς εὐτυχίας, τοῦ ὑπεσχέθη μία

Θεάματα

ΛΑΙΚΗΣ. «Φυτεύτε Σύκαρα».
ΑΡΤΥΠΟΛΟΥΣΤΑΣ. «Χάρε χρυσόξανθε λε-ΜΠΟΥ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Ζωζώ—Φίλιππος Ρεμπέτ—Κωνσταντίνα Πρόκα).
ΧΟΡΟΥΔΑΙΑ. Ο Ρ. Κ. Κάλκουλος.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Τα κατασκευάσματα του Ἀτελιέ.
ΛΟΝΤΙΝΑ. «Η Μπαρμπαρίνα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Φίλιππος Ρεμπέτ—Κωνσταντίνα). «Λάϊκα». Πρωτ.
ΠΕΡΟΚΕ. «Η κυρία κατεργάρισσα».
ΣΑΜΑΡΙΤΗ. «Κόρη Φαλήρου».
ΕΛΛΑΣ (Ζωζώ—Φίλιππος Ρεμπέτ—Κωνσταντίνα Πρόκα). «Σκόρπια φύλλα».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΝ. «Τίφι-Μίφι».
ΑΓΙΑΝ. «Ο νόμος του Μαγκαρόγιο».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Σ' ένα κασίνο».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἀλάνκιν».
ΓΕΝΙΚΑ. «Η ἀλλαχόου ἀλλη».
ΔΕΛΜΕΝΗ. «Ο κύριος ἡ κυρία και ὁ ὑπάλληλος».
ΕΛΛΑΣ. «Κόρη του Ρουβᾶ».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀνθρωποκυνηγός».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἐξόνυχας».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Η ἀγνή ἀμίλητος και βασιλόπουλο».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γέφυρα στὸ ὁμόφωνο».
ΛΥΡΑ. «Ἐνα μπαρ τοῦ ἀνατολικοῦ».
ΛΥΚΕΙΟΝ. «Ο κύριος, ἡ κυρία και ὁ ὑπάλληλος».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ Θέατρο».
ΜΟΝΤΕΡΝΟ. «Ἐκεῖνος Κλέφτης».
ΠΕΛΟΠΙΑ. «Ἐκεῖνος Κλέφτης».
ΠΛΑΖΑ. «Κλεψιὰ τοῦ Μακρυγιάννη».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἐκεῖνος Κλέφτης».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ο βασιλιᾶς τῶν ὁμόφωνων».
ΠΕΤΣΑΚΗ. «Μὲ Κρύπτω καὶ βαρυτ.».
ΡΟΥΞΑΝΗ. «Ἡ ἀγάπη μὲ τὸν ἀγκαλιάζει».
ΣΟΦΙΑ. «Μάτια ἀνοιχτὰ».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἀγκαλιὰ μὲ σκάλα».

Πειραιῶς και Προαστεῖα

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ. (Φρειστίνο). «Ἐνωλίκες γυναῖκες».
ΜΠΟΥΚΕΛΙΕΡΑ. (Κηφισιά). «Ὅρη στὸ φεγγάρι».
ΓΚΡΕΤΑ. (Νέον Φάληρον). «Δυνάμεις ἀστοῦ».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (372 μ.). 9 μ.μ. Ἀναγνωσμ. 11 μ.μ. Ειδήσεις. 11.30' μ.μ. Χορός.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (385 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχήστρα τροφοδοσίας (Ἀ. Ρουμπίνη).
ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (421 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχήστρα.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 9 μ.μ. Πρωτ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν Ἀγγέλων» τοῦ Μεγκόρκ. Ἀ. Ἀκολουθεῖ Ἀ. Ἀ. Ἀ.
ΒΙΕΝΝΗ (527 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχήστρα Ἀ. Ἀ. Ἀ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ Η ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΔΟΘΕΙΣΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΓΠΟΤΟΓ ΤΟΓΡΚΟΓ ΠΡΩΘΓΠΟΓΡΓΟΓ Η ΒΟΓΛΓΑΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΗ

ΣΟΦΙΑ, 21. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν πολύωρον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ κ. Μουσάνωφ, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς καὶ ὁ Ρουσδῆ βέης διέψευσαν κατηγορηματικῶς τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπογραφὲν Ἑλληνοτουρκικὸν Σύμφωνον εἶναι προσηρτημένον πρωτόκολλον ἀφορῶν εἰς στρατιωτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα.

Ἐξήγησαν ἀκολούθως ὅτι τὸ σύμφωνον δὲν στρέφεται κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐξῆρε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου, προσθέσας ὅτι ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπεκταθῇ τοῦτο καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη.

Μετάξὺ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ἐπισήμων συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα οἰκονομικῆς φύσεως ὡς καὶ τὰ ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας ζητήματα, τῆς οἰκονομικῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐξηκολούθησεν ἡ σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἀνέλυσεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον, καθησυχάσας τὴν Βουλγαρίαν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σκοποὺς τοῦ συμφώνου. Δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι κατόπιν τῶν ἐξηγήσεων τούτων ἤρθησαν οἱ λόγοι δυσπιστίας τῶν Βουλγάρων ἀπέναντι τῆς Τουρκίας.

Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη σήμερον εἰς ἀκρόασιν τοὺς Τούρκους ἐπισήμους, ἡ δὲ βασίλισσα τὰς κυρίας τῆς τουρκικῆς ἀποστολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Πληροφορίαι ἐκ Σόφιας ἀναφέρουν ὅτι ἐξηκολούθησαν αἱ συνομιλίαι τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ μετὰ τοῦ κ. Μουσάνωφ ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου καταστάσεως καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου μιᾶς ὁριστικῆς τακτοποιήσεως τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων. Λέγεται ὅτι οἱ ἐπίσημοι βουλγαρικοὶ κύκλοι ἐδείχθησαν λίαν ἐπιφυλακτικοὶ ὡς πρὸς τὴν τακτοποίησιν τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων, ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ Βουλγαρία κακῶς συκοφαντεῖται ὅτι ἔχει κατακτητικὰς βλέψεις ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ὁ Βουλγαρικὸς Τύπος σχολιάζων τὸ ταξείδιον τοῦ Ἰσμὲτ εἰς Σόφιαν κρίνει μετ' ἐπιφυλάξεως τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς ἀμέσου ἐξομαλύνσεως τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν διαφορῶν.

Τὸ ὄργανον τοῦ κ. Τσαγκὼφ «Δημοκρατικὴ Συνεννόησις» λέγει ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει πάντοτε ἕνα δισταγμὸν ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Ἀγκύρᾳ συμφώνου.

Ἡ ἐφημερὶς «Μίρ» λέγει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ καρδία αἰσθάνεται μίαν πικρίαν. Εἴμεθα, λέγει, ὑποχρεωμένοι νὰ παρακολουθήσωμεν μετὰ προσοχῆς τὰς συντελουμένας ζωμώσεις αἴτινες δὲν παρέχουν πρὸς τὸ παρὸν ἐλπίδας ἀμέσου προσεγγίσεως.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐδέχθη τὸ ἀπόγευμα τοὺς Βουλγάρους δημοσιογράφους πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσεν ὅτι ἦλθεν εἰς Βουλγαρίαν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐργασθῇ σχετικῶς μὲ τὴν προσέγγισιν τῶν δύο λαῶν ἐλπίζει δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλγαρία θὰ εἶναι σύμφωνος διὰ μίαν τοιαύτην προσέγγισιν.

Ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς πορείας τῶν διαπραγματεύσεων ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀκόμη τὸ ὁριστικόν. Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, εἶπε, θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀνακοινώσω θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐξ ἄλλου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσάνωφ ἀνεκοίνωσεν ὅτι αὔριον θὰ ἐκδοθῇ ἀνακοινωθὲν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες θὰ συνεχισθοῦν μέχρις ὅτου ἀποσαφηνισθῇ πλήρως ἡ κατάστασις. Ἐὰν, προσέθεσεν ὁ κ. Μουσάνωφ, αἱ διαπραγματεύσεις δὲν τερματισθοῦν μέχρι τοῦ Σαββάτου, εἶναι πιθανὸν νὰ συνεχισθοῦν καὶ ἐντὸς τῆς εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας ἥτις θὰ μεταφέρῃ τοὺς Τούρκους ὑπουργοὺς εἰς Βάρναν.

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς προέτεινεν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν τὴν σύναψιν ἰδιαιτέρου συμφώνου φιλίας μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας δηλώσας ὅτι δὲν ἐπιμένει ὅπως ἡ Βουλγαρία προσυπογράψῃ τὸ ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπογραφὲν Ἑλληνοτουρκικὸν συμφωνον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις διετύπωσεν ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, ἔχουσα τὴν γνώμην ὅτι τὰ δύο κράτη δύνανται νὰ παραμείνουν μὲ τὸ ὑπάρχον σύμφωνον. Ἐκ παραλλήλου ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπρότεινεν ὅπως τὸ σύμφωνον τοῦτο, ἡ προθεσμία τοῦ ὁποίου λήγει τὴν 6ην Μαρτίου 1934, παραταθῇ ἐπὶ μίαν ἀκόμη πενταετίαν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Τούρκων ὑπουργῶν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σόφιαν ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τζελὰλ βέης διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν.

ΑΣΦΑΛΗΣ Η ΠΑΡΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΕΔΡΑΣ ΕΝ ΤΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τηλεγρ.).— Πληροφορίαι ἐκ Γενεύης ἀναφέρουν ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι: θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, θ' ἀσχοληθῇ κατὰ τὴν τρίτην αὐτῆς συνεδρίασιν μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενουμένων ἑφέτος ἑδρῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας.

Ὡς εἶνε γνωστὸν, κατόπιν τῶν διαμαρτυριῶν τῶν μικρῶν Κρατῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρωτοστατούσης τῆς Πορτογαλλίας κατὰ τῶν διαφόρων συνασπισμῶν Κρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπ.τυγχάνουν οὕτως ἠμιμονίμους ἕδρας ἐπὶ παραγνωρίσει τῶν ἄλλων Κρατῶν, τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τοιούτους συνασπισμούς, ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως αὐξηθοῦν αἱ ἕδραι τῶν μὴ μονίμων μελῶν κατὰ μίαν, παραμείνῃ δὲ κενὴ ἡ διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἰαπωνίας κενωθεῖσα μόνιμος ἕδρα.

Κατὰ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, θεωρεῖται βεβαία ἡ ἐκλογὴ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν μίαν ἐκ τῶν συμπληρωθησομένων ἑδρῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὴν ὑποψηφιότητα τῆς Τουρκίας θὰ ὑποστηρίξῃ ἡ Ἑλλὰς, καθὼς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μικρῶν Κρατῶν.

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Γενεύην ὁ διευθύνων τὸ τμῆμα Κοινωνίας Ἐθνῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Β. Παπαδάκης ὡς τεχνικὸν μέλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΟΥΒΑ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΑΝ

ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τηλ)κῶς). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀβάνας, ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κούβαν ἀπέβη ἀκόμη περισσότερον περίπλοκος.

Ἀρκετοὶ Ἀμερικανοὶ πολῖται κατέφυγον ἐπὶ τῶν πολεμικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διετάχθησαν δὲ ἐκ Βασιγκτῶνος καὶ ἄλλα πολεμικὰ νὰ πλεύσουν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κούβας προς προστασίαν τῶν Ἀμερικανικῶν συμφερόντων.

Χθὲς ἐσημειώθη λυσσώδης σύρραξις τῶν ἐπαναστατῶν μετὰ τοῦ ἀντεπαναστάτου λοχαγοῦ Χουάν Μπλὰς Φερνάντεθ, ὁ ὁποῖος, ἐπὶ κεφαλῆς 300 ἀνδρῶν, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ Φερνάντεθ ἤδη ἐκυκλώθη παρὰ τῶν κυβερνητικῶν στρατευμότων, τὰ ὁποῖα, ἀφ' ἑτέρου, μάχονται καὶ κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι τρομοκρατοῦν τὸν πληθυσμόν.

Ἡ κατάστασις ἀπέβη οὕτω τραγικὴ καὶ ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀγνοεῖ πρὸς ποῖον νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν, καθ' ὅτι ἐπικρατεῖ πλήρης ἀναρχία.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ι. Μεταξᾶς ἀπέστειλε εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρην τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Συγχαίρω ὑπογραφὴν ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου καὶ εὔχομαι ὅπως προϊοῦσα σύσφιγξις φιλικῶν σχέσεων, ἐξομαλύνουσα πᾶν ἐμπόδιον, στερεώσῃ ἀρρήκτως φιλίαν δύο λαῶν ἀπὸ πολλοῦ ἐπιβαλλομένην.

Ἰωάννης Μεταξᾶς»

Ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» Ἀγκύρας Ναζὶπ Χακῆ, ἀρχισυντάκτης τῆς «Χακιμιέτι Μιλλιὲ», ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἕνωσιν τῶν Συντακτῶν εἰς Ἀθήνας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Αἱ καρδίαι μας εἶνε γεμάται ἀπὸ τὴν ἀνάμνησίν σας καὶ θὰ μείνουν πισταὶ εἰς τὸ πραγματοποιηθὲν ἔργον.

Ναζὶπ Χακῆ»

Ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων» κ. Ν. Κρανιωτάκης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Τὸ τηλεγράφημά σας μᾶς συνεκίνησε. Ὁ Τύπος θὰ προαγάγῃ τὸ ἔργον τῶν Κυβερνήσεων καὶ θὰ συνεχίσῃ τὸ κήρυγμα τῆς φιλίας, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν δύο λαῶν.

Ν. Κρανιωτάκης
Πρόεδρος Ἑνώσεως Συντακτῶν Βουλευτὴς Ἀθηνῶν»

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Κεντρικὴ Πανυπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ καλεῖ ὅλους τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους Ἀθηνῶν — Πειραιῶς εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Τρίτην εἰς θέατρον ὅπερ θὰ ὁρισθῇ ἐν καιρῷ.

Συνῆλθον χθὲς οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς εἰς τὴν αἴθουσαν Ἐμποροϋπαλλήλων καὶ ἔλαβον διαφόρους ἀποφάσεις σχετικὰς μὲ τὴν διεκδίκησιν τῶν αἰτημάτων των.

Ο ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Αἱ ἐπίσημοι πληροφορίαι διὰ τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ ἀνακριτικοῦ γραφείου Τρικκάλων, ληφθεῖσαι χθὲς εἰς τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς:

«Οἱ κακοποιοὶ ἄγνωστοι εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστικὸν κατάστημα τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας, περισυλλέξαντες δὲ ἐκ τῶν διαφόρων γραφείων τῆς Εἰσαγγελίας βουλεύματα τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τριακοσίας περίπου δικογραφίας, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ σπουδαίου περιεχομένου, τὰς ἀπέθεσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ ἀκολούθως ἔθεσαν πῦρ.

Ἡ πυρκαϊὰ, γενομένη ἀντιληπτὴ περὶ τὴν 3 ½ πρωϊνὴν, ἐνετοπίσθη καὶ κατεσβέσθη, χωρὶς νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον ἀπεταφρώθη.

Ἀνακρίσεις καὶ ἐρεύνας ἐνεργεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς.»

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπηύθυνε τηλεγραφικὴν ἐντολὴν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Λαρίσης νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Στεφανόπουλος ἀνεκοίνωσε σχετικῶς μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἁλιείας ὅτι ὑπάρχει ἕτοιμον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἡ μὴ ὑπόβολή εἰσέτι εἰς τὴν Βουλὴν, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι, λόγῳ τῶν τελευταίων ἀσχολιῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψει του, ὡς ἔδει, δεδομένου ὅτι, τὸ θέμα ἀνάγεται εἰς τὴν γενικωτέραν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Παρέσχε δὲ ὁ κ. ὑφυπουργὸς τὴν κατηγορηματικὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐξετασθῇ ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἅμα τῇ ἐκ Γενεύης ἐπανόδῳ του, καὶ θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τῶν δι' αὐτοῦ θεσπιζομένων λίαν οὐσιαστικῶν διατάξεων.

ΛΗΣΤΑΙ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΒΟΛΟΣ, 21. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι τρεῖς ἄγνωστοι προσωπιδοφόροι φέροντες στρατιωτικὰς στολὰς καὶ ὅπλα μάνλιχερ εἰσῆλθον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων-Πρεβέζης ὁδρόμυλον τοῦ Κ. Γιανniοῦ καὶ ἀφήρεσαν παρ' αὐτοῦ ὅσα χρήματα εἶχε.

Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν συνελήφθησαν πεντε ἄτομα ὡς ὕποπτα.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΚΑΡΠΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΣΑΛΔΑΡΗ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΤΗΝ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙΨΗΦΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΠΑΝΤΩΣ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνῆλθον καὶ πάλιν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς σύσκεψιν παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ καθ' ἣν ἀντήλλαξαν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς περαιτέρω στάσεώς των ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν ἀδιάλλακτον κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν διέγραψεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις ἐπεκράτησε κατὰ τὴν σύσκεψιν ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποχήν της ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς Γερουσίας τὴν ματαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸ στράτευμα τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου.

Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἄποψιν, περὶ τῆς ὁποίας ἡ «Πρωΐα» ἔγραψε καὶ χθές, ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐμφανίσῃ κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων ὡς συμβιβαστικὴν κατ' αὐτὴν λύσιν ὅπως διὰ τροποποιήσεως καθορισθῇ ὅτι ἡ ἀναψηλάφισις τῶν ἀπαλλακτικῶν ἀποφάσεων τῶν δευτεροβαθμίων ἀνακριτικῶν συμβουλίων γίνῃ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ ὑπὸ τριτοβαθμίου συμβουλίου συγκροτουμένου ἀπὸ ἀποστράτους ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς τῇ συμμετοχῇ ἀρεοπαγιτῶν καὶ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. Ἐφ' ὅσον ἡ τροπολογία αὐτὴ δὲν γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ πλειοψηφίας της θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, μετὰ δὲ τὴν ἀπόρριψιν τούτου ὑπὸ τοῦ β' νομοθετικοῦ σώματος θὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐξουσιοδοτοῦσαν τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς τὴν σύγκλησιν κοινῆς συνεδριάσεως τῶν δύο σωμάτων πρὸς ἄρσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ συγκεντρώσῃ κατὰ τὴν κοινὴν συνεδρίασιν τὴν πλειοψηφίαν ὥστε τὸ νομοσχέδιον ἢ ν' ἀπορριφθῇ τελικῶς ἢ νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀπόψεις της.

Κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ μὴ σύγκλησις τῶν δύο σωμάτων καὶ ἡ τελικὴ ὑπὸ μόνης τῆς Βουλῆς, μετὰ δίμηνον, ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα, δημιουργεῖται δὲ διὰ τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὑποχρέωσις νὰ μὴ κυρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὸν οὕτω ψηφιζόμενον νόμον.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν προκειμένῳ κυβερνητικὰς ἀπόψεις αὗται εἶνε ἐντελῶς καθωρισμέναι διὰ παλαιοτέρων σχετικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Οὐδεμίαν, κατὰ τὰς ἀπόψεις ταύτας, ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Βουλὴ νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς Γερουσίας περὶ κοινῆς συνεδριάσεως διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Βουλὴ, ἡ ὁποία κατὰ τὸ Σύνταγμα εἶνε τὸ καθαρῶς πολιτικὸν νομοθετικὸν σῶμα ἔχει δὲ καὶ προσφατωτέραν τὴν λαϊκὴν ἐντολὴν θὰ καθίστατο ὑποχειρία τοῦ β' νομοθετικοῦ σώματος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Προκειμένου περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, τῆς τροποποιήσεως, δηλονότι, τοῦ ἐπιμάχου νομοσχεδίου, ὁ προεδρεύων τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ἐδήλωσε χθὲς τὴν ἐσπέραν τὰ ἑξῆς:

—Ἡ τροποποίησις τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ἡ ἀντιπολίτευσις προετάθη εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας, ἤτις ἐπεξειργάσθη τὸ νομοσχέδιον, εἶχον δὲ δηλώσει ὅτι θὰ ἐμελέτων ταύτην διὰ νὰ διατυπώσω τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην μου κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν. Δύναμαι ἀπὸ τοῦδε νὰ δηλώσω ὅτι μετὰ μελέτην κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ τροπολογία εἶνε ἀπαράδεκτος, καθ' ὅτι ἡ ἀποδοχή της θὰ ἐπρόδιδε ἀνανδρίαν τῆς κυβερνήσεως ν' ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας ἐκκαθαρίσεως ἐν τῷ στρατεύματι, ἡ ὁποία πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ γίνῃ».

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ τὴν μεσημβρίαν μεθαύριον μὲ τὸ ρουμανικὸν τῆς γραμμῆς εἰς (Κων)πολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γιάλοβαν ὁπόθεν μετὰ ἑβδομαδιαίαν παραμονὴν θὰ κατέλθῃ εἰς Χανιὰ τῆς Κρήτης.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΞΙΜΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἐπεβεβαίωσε τὴν πληροφορίαν μας ὅτι κατὰ τὸ προχθεσινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπεστήριξε τὴν γνώμην περὶ πραγματοποιήσεως τῆς συνεννοήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀνεκοίνωσεν δὲ ὅτι καθ' ὅσον φρονεῖ ἐπιβάλλεται ἡ συμφιλίωσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ τόπος.

ΜΟΙΡΑΙΟΝ ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ὁ κ. Παπαναστασίου ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἀποτυχίας τῆς προχθεσινῆς συναντήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Μοιραῖον ἦτο νὰ ναυαγήσῃ ἡ συνάντησις ἀφοῦ ὁ κ. Τσαλδάρης μετέβη εἰς αὐτὴν χωρὶς νὰ εἶνε διατεθειμένος οὔτε ν' ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις τοῦ κ. Βενιζέλου οὔτε νὰ κάμῃ ἰδίας προτάσεις πρὸς συνεννόησιν».

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς συναντήσεως ἀποδεικνύει ἔλλειψιν διαλλακτικότητος ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ

ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐτηλεγραφήθησαν χθὲς ἐξ Εἰδομένης (ἐκ τῆς μεθορίου) αἱ ἀκόλουθοι δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ γενόμεναι πρὸς τοὺς συνοδεύσαντας αὐτὸν ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σιδηροδρομικοῦ του ταξιδίου.

«Τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν κ. Δεληγιάννην, μοῦ εἶχεν ἐπιδείξει ὁ τελευταῖος πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου εἰς Ἄγκυραν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων. Εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὴν Ἄγκυραν, ἀπήντησα ὅτι ἡ ἐπιθυμία μου εἶνε νὰ εὑρεθῇ τρόπος συνδιαλλαγῆς τῶν δύο μεγάλων κομμάτων τῆς χώρας καὶ νὰ ἐκλείψῃ οὕτω ἡ παρατηρουμένη ἀνωμαλία, ἡ ὁποία δὲν εἶνε προωρισμένη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Τὸ ἀπασχολοῦντα τὸν τόπον ζητήματα, προσέθεσα, εἶνε τόσον μεγάλα, ὥστε ὁ κυβερνῶν αὐτὸν ὄχι μόνον πρέπει νὰ εἶνε ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν πολιτικῶν κομμάτ